

κτῆνη, τὰ ὅποια φέρει εἰς τὴν οἰκίαν μου; Εἶναι στὰ σωστά του ἢ ὄχι;

Ἀφοῦ συνεχάρη τὸν κ. Σήσαν δια τὴν αἰσίαν ἐπάνοδον εἰς τὸν οἶκόν του, ὁ διδάσκαλος ὠμίλησεν ὡς ἀκολούθως — «Ἐὰν θέλετε νὰ ἔχετε τὴν γνώμην μου ὡς πρὸς τὴν διανοητικὴν κατάστασιν τοῦ κορασίου τούτου, ἀποκρίνομαι, ὅτι ἂν καὶ ἔχη ἑλλειψιν ἀναπτύξεως, ἔνεκα τῆς ἀμελοῦς ἀνατροφῆς της, ἢ κάλλιον εἰπεῖν ἔνεκα τῆς μὴ ἐνωρὶς διδασκαλίας της — τοῦτο ἀντὶ νὰ ἦναι βλαπτικόν, ἐγὼ τοῦλάχιστον θεωρῶ ὡς πλεονέκτημα.»

(Ἀκολουθεῖ).

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΕΡΡΙΚΟΥ.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Ἑρρίκου ἤστραψεν ἀπὸ χαράν, ὅταν ἡ θεία του τῷ ἐχάρισε τὴν πρῶτην τοῦ ἔτους ἐν μικρὸν ὥρατον ἡμερολόγιον.

Ὁ μικρὸς Ἑρρίκος ἠγάπα πολὺ νὰ γράφῃ, ἦτο δὲ βέβαιος, ὅτι τῷ ἐπροξένει μεγάλην εὐχαρίστησιν νὰ κάθῃται πᾶσαν ἑσπέραν νὰ σημειώσῃ εἰς αὐτὸ τὰ συμβάντα τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὴν πρῶτην σελίδα ἔγραψε καθαρὰ καὶ μὲ μεγάλα γράμματα ἓνα κατάλογον ἀποφάσεων, τὰς ὁποίας εἶχε κάμει διὰ τὸ νέον ἔτος· ἀπεφάσισε δὲ νὰ σημειώσῃ καθ' ἡμέραν ποίας καὶ πόσας ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις ταύτας δὲν ἐτέλεσεν ἢ παρέβη.

Ἡ θεία Ἑλένη ἐξιπάσθη μίαν μετὰ μεσημβρίαν νὰ εὕρῃ τὸν Ἑρρίκον καθήμενον εἰς τὸ βωμάτιόν του, καὶ σκυθρωπῶς φιλολογοῦντα τὸ ἡμερολόγιόν του.

«Τί τρέχει, Ἑρρίκέ μου; ἠρώτησεν ἡ θεία, χαϊδεύσασα τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἑρρίκου.

«Νά, κύτταξε ἐδῶ εἰς τὸ ἡμερολόγιόν μου, πόσα κακὰ πράγματα εἶναι σημειωμένα, τὰ ὅποια δὲν ἠμπορῶ νὰ βλέπω! Παρέβηκα ὅλας τὰς ἀποφάσεις μου τόσαις φοαῖς, μολοντὶ ἐπροσπάθησα νὰ τὰς φυλάξω, ὥστε εἶμαι ἀποθαρμένος, θεῖτσά μου, καὶ ἀπεφάσισα νὰ μὴ κρατήσω πλέον ἡμερολόγιον. Δὲν θέλω νὰ γράφωται ὅλα τὰ κακὰ πράγματα, τὰ ὅποια κάμνω, εἰς βιβλίον, καὶ προσπαθῶ νὰ τὰ ἐξαλείψω.

«Ἀλλά, τέκνον μου, — ἐσυλλογίσθης ποτὲ διὰ τὸ ἄλλο βιβλίον, εἰς τὸ ὅποτον πᾶς λόγος καὶ συλλογισμὸς τῆς ζωῆς σου ἀδιακόπως σημειώνονται; Ἐὰν τὸ ἡμερολόγιόν σου εἶναι τόσο γεμάτον ἀπὸ κακὰ πράγματα, ὥστε δὲν δύνασαι νὰ τὸ βλέπῃς, ὅποῖον πρέπει νὰ ἦναι τὸ κατάστιχον ἐκεῖνο!»

Τὰ δάκρυα ἐφάνησαν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Ἑρρίκου καὶ μὲ φωνὴν διακοπτομένην ἀπὸ τὴν συγκίνησιν εἶπεν, εἶπεν —

«Ὡ θεῖτσα, ἐκεῖνο τὸ κατάστιχον πρέπει νὰ ἦναι γεμάτον ὅλον ἀπὸ ἀμαρτίας. Ἤμπορῶ νὰ ἐξαλείψω τὰ γράμματα ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιόν μου, ἀλλ' ἀπὸ τὸ κατάστιχον τοῦ Θεοῦ δὲν δύναμαι νὰ ἐξαλείψω τίποτε! Δὲν εἶναι ἔτσι;»

«Τῷ ὄντι, δὲν δύνασαι νὰ ἐξαλείψῃς ἀπ' αὐτὸ οὐδὲ μίαν κακὴν πράξιν, τὴν ὁποίαν ἐπραξες — ἀλλὰ ξεύρεις τί δύναται νὰ τὸ καθάρισῃ καὶ τὸ λευκάνῃ; ἠρώτησεν ἡ θεία Ἑλένη.

«Τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καθαρίζει ἀπὸ πόσας ἀμαρτίας, ἐπρόσθεσε μὲ γλυκύτητα, ἐνῷ ὁ Ἑρρίκος ἐδλεπεν αὐτὴν εἰς τὸ πρόσωπον. Naί, ἀγάπη μου, αὐτὸ τὸ αἷμα θέλει ἐξαλείψῃ ὅλας τὰς ἀνομίας μας, διότι ἔχομεν τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Θεοῦ περὶ τούτου,

«Βεβαίως δὲν θὰ εἶχομεν τὴν ἐλαχίστην ἐλπίδα νὰ σωθῶμεν, ἐὰν ἡ σωτηρία μας ἐξηρτάτο ἀπὸ τὰ καλὰ μας ἔργα, διότι οὔτε μία ἡμέρα, οὔτε μία ὥρα παρέρχεται χωρὶς νὰ ἀμαρτήσωμεν. Ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ ἐμπιστευθῶμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Χριστοῦ.

«Δύνασαι νὰ ἐξαλείψῃς τὴν σημείωσιν τῶν ἀμαρτημάτων σου ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιόν σου, καὶ κανεὶς ἄλλος παρὰ σὺ νὰ μὴ γνωρίζῃ αὐτό, ἀλλὰ αἱ σελίδες ὅπου ἦσαν γραμμένα δὲν θὰ ἦναι καθαφαὶ καὶ λευκαί, ἀλλὰ θὰ δείχνουν τὰ σημεῖα τοῦ τριψίματος. Ἀλλὰ μὲ τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι οὕτω, διότι τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ θὰ ἐξαλείψῃ ὅλας τὰς μαύρας σημειώσεις τῆς ἀμαρτίας καὶ θὰ κάμῃ τὰς σελίδας λευκάς. «Ἐμπιστεύεσαι εἰς αὐτόν, Ἑρρίκε; ἢ προσπαθεῖς νὰ περιπατῇς διὰ τῆς ἰδίας σου δυνάμεως;»

«Ἐμπιστεύομαι εἰς τὸν Χριστόν, θεῖτσα, — ἀπεκρίθη ὁ Ἑρρίκος, καὶ δι' αὐτοῦ ἐλπίζω νὰ νικήσω ὅλους τοὺς πειρασμοὺς καὶ τὴν ἀμαρτίαν.»

«Χαίρω, τέκνον μου, ἀκούουσα τοῦτο, καὶ δύναμαι νὰ σὲ βεβαιώσω, ὅτι τῷ ὄντι θὰ ἐπιτύχῃς.»

ΔΕΗΣΙΣ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΙΔΟΣ.

Ῥίξε Θεέ μου, στὰ σπαρτὰ
ἔς τοὺς κάμπους ὕγρασιαν
δός μοι στὰ ἀνάγκια, στὰ πουλιά
φαγὴ καὶ ἐνδυμασίαν.

Δός μοι στὰ ἔρημα παιδιὰ
ψυγὴ καὶ κατοικίαν
στὰ ὄρφανὰ παρηγορίαν
στὸν ἄρρωστον ὑγείαν.

Δός μοι τοῦ σκλάβου ἑλευθερίαν
στὸν κόσμον εὐλογίαν.
Σεμέναν καθαρὴν καρδίαν,
καὶ θεῖαν νοουθεσίαν.

Δός μοι ἀκόμῃ μὴ φορὰ
ζωὴν καὶ εὐτυχίαν
εἰς τὴν μητέρα τὴν γλυκεράν,
στὸν κύριον ἐπιτυχίαν.

A. K.